

העותרות:

1. עדי פלד
2. אלון ויסר
3. נעמה לזימי
4. איתמר פרחי
5. האגודה לזכויות האזרח בישראל

ע"י ב"כ עוה"ד שרונה אליהו חי ו/או דן יקיר ו/או אבנר פינצ'וק ו/או עודד פלר ו/או טלי ניר ו/או גיל גן-מור ו/או תמר פלדמן ו/או נסרין עליאן ו/או משכית בנדל ו/או טל חסין ו/או אן סוציו ו/או רגד גיראיסי ו/או רעות כהן ו/או רוני פלי ו/או סנא אבן ברי ו/או שדא עמר

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רחוב נחלת בנימין 75, תל אביב 65154
טלפון: 03-5608185, פקס: 03-5608165

- נ ג ד -

המשיבה:

משטרת ישראל
ע"י פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים

הודעה מטעם העותרים

בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 10.2.16 מתכבדים העותרים להשיב כדלקמן:

1. המשיבה טוענת בתגובתה, כי יום לפני הגשת העתירה שלחה המשיבה לעותרת 5 (להלן – העותרת) מענה לפנייתה (פסקה 5 לתגובה). במענה הובהר, כי בכל הנוגע לתנאי המטיל אחריות פלילית בגין הפרת תנאי הרישיון ובגין הפרות סדר בהפגנה, "לעת הזו הוחלט להסתפק בתנאי הקובע כי מארגן ההפגנה אחראי לעמידה בכל תנאי הרישיון, מבלי להטיל תנאי של אחריות פלילית על המארגן" (פסקה 5 לתגובה).

2. בהמשך טוענת המשיבה כי "במישור העובדתי התמונה שצוירה על ידי העותרים היא חסרה" (פסקה 8 לתגובה). האשמה חמורה זו היא חסרת בסיס, שכן המענה האמור הגיע אל העותרת לראשונה רק עשרה ימים לאחר הגשת העתירה, וזאת באמצעות הדואר.

מענה המשיבה הנושא חותמת "נתקבל" מיום 13.12.15 מצורף כנספח 13/ע

3. אף אם מענה המשיבה היה מגיע אל יעדו ביום שליחתו, לא היה בו בכדי לייתר את הגשת העתירה, שכן המענה עמום ולא ברור ממנו האם מארגני הפגנות עדיין חשופים לנשיאה באחריות פלילית להפרת תנאים ברישיון שלא היה להם כל שליטה על ביצועם או מה גדר אחריותם.

4. רק בתגובתה לעתירה הודיעה המשיבה לראשונה ובאופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי בדיון שהתקיים אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי) בשלהי דצמבר 2015 (כשלושה שבועות לאחר הגשת העתירה) הבהיר יועמ"ש המשטרה, "כי אין לכלול ברישיון הפגנה תנאי לפיו מארגן ההפגנה יישא באחריות פלילית גורפת על כל אירועי ההפגנה" (פסקה 10). רק במכתבו של יועמ"ש המשטרה שנשלח ביום 26.1.16 נכתב לראשונה ובאופן חד משמעי כי תנאי שכזה "הינו פסול וחסר תוקף משפטי" (פסקה 4 למש/2).

5. יתרה מזו - לא היה במענה האמור כדי לענות על הסעד השני שדרשו העותרים והוא הימנעות מנקיטת צעדים פלילים נגד העותרים בשל חשד לעבירות שביצעו לכאורה אחרים. בצדק טענה המשיבה בתגובתה, כי על פי הדין אחריותו הפלילית של כל אדם נגזרת מהתנהגותו האישית, וכי חקירה באזהרה "צריכה להיעשות בזהירות המתבקשת ובמקרים מתאימים בלבד" (פסקה 17 לתגובה), אלא שעד להגשת העתירה היא עצמה בחרה להתנהל בניגוד גמור לכך.

6. כפי שתואר בעתירה, המשיבה פתחה תיקי חקירה נגד העותרים 1 - 2 לגבי עבירות שבוצעו לכאורה בהפגנות שהם נטלו חלק בארגונם על אף שלא היה להם יד ורגל בדבר (העותר 1 עזב את ההפגנה עוד קודם להתרחשויות ואילו העותרת 2 כלל לא נכחה בהפגנה, ואף טרחה להודיע זאת מראש למשיבה). המשיבה לא הסתפקה בחקירה באזהרה של העותרים אלא אף הוציאה נגדם צווי הרחקה, אשר בוטלו לאחר מכן כאמור בעתירה.

7. רק בתגובתה לעתירה הודיעה המשיבה לראשונה לעותרים כי תיקי חקירה אלה נסגרו.

8. העותרים מברכים על כוונת המשיבה לערוך בחינה מחודשת של התנאים אשר ייכללו ברישיונות להפגנות, וכי כאמור לעיל, הנחיית היועמ"ש למשטרה היא שיכללו בגדרי הרישיון רק תנאים שלמארגני ההפגנה שליטה על קיומם. לצד זאת יצוין, כי כפי שנהוג כיום, התנאים הספציפיים שייקבעו לגבי כל הפגנה והפגנה יהיו נתונים לשיקול דעתם של קציני המבצעים בתחנת המשטרה הספציפית אליה הוגשה הבקשה לרישיון. כאמור בתגובת המשיבה, "תפקיד המשטרה לאפשר את ההפגנה מחד גיסא ולשמור על בטחון הציבור והסדר הציבורי מאידך גיסא הוא תפקיד מורכב" (פסקה 10). לפיכך פוטנציאל הפגיעה הטמון בשיקול הדעת לערוך את האיזונים שבין סמכויות השוטרים לבין החובות הנלוות להן, הוא רב.

לאור האמור לעיל העותרים מבקשים מבית המשפט הנכבד למחוק את העתירה ולהטיל על המשיבה הוצאות.

17.2.16

שרונה אליהו חי, עו"ד

ב"כ העותרים